



Najmniejsza wspólna wielokrotność

- Wprowadzenie
- Przeczytaj
- Gra edukacyjna
- Sprawdź się
- Dla nauczyciela



Pojęciem blisko związanym z największym wspólnym dzielnikiem jest najmniejsza wspólna wielokrotność. W tej lekcji skupimy się na wyznaczaniu najmniejszej wspólnej wielokrotności liczb naturalnych, ale analogicznie definiuje się to pojęcie dla wyrażeń algebraicznych ze szczególnym uwzględnieniem wielomianów. Jednym z pierwszych momentów w edukacji matematycznej, kiedy spotykamy się z tym terminem jest nauka dodawania i odejmowania ułamków zwykłych o różnych mianownikach. Aby te działania wykonać, potrzebujemy wspólnego mianownika rozważanych ułamków. Staramy się, aby był on najmniejszy, ale w praktyce bywa różnie.

Twoje cele

- Wyznaczysz najmniejszą wspólną wielokrotność liczb naturalnych.
- Wykorzystasz zależność między najmniejszą wspólną wielokrotnością, a największym wspólnym dzielnikiem dwóch liczb naturalnych.

Przeczytaj

W materiale “*Dzielniki i wielokrotności*” przyjęliśmy następującą definicję:

Definicja: Wielokrotność liczby naturalnej n

Wielokrotnością liczby naturalnej n nazywamy każdy iloczyn n przez dowolną liczbę naturalną.

Przykład 1

Wprost z definicji wynika, że wielokrotnościami liczby 6 są liczby: 0, 6, 12, 18, 24, 30, 36, 42, ...

Zaś wielokrotnościami liczby 4 są liczby: 0, 4, 8, 12, 16, 20, 24, 28, 32, 36, 40, ...

Wspólnymi wielokrotnościami liczb 6 i 4 są liczby: 0, 12, 24, 36, ...

Najmniejszą wspólną wielokrotnością liczb 6 i 4 jest 0.

Najmniejszą dodatnią wspólną wielokrotnością liczb 6 i 4 jest 12.

Definicja: Najmniejsza wspólna wielokrotność dodatnich liczb naturalnych a i b

Najmniejszą wspólną wielokrotnością dodatnich liczb naturalnych a i b jest najmniejsza dodatnia liczba naturalna, która jest podzielna przez każdą z liczb a i b .

Analogiczną definicję można sformułować dla więcej niż dwóch liczb naturalnych.

Definicja: Najmniejsza wspólna wielokrotność dodatnich liczb naturalnych

Najmniejszą wspólną wielokrotność dodatnich liczb naturalnych a i b oznaczamy $NWW(a, b)$.

Wyznaczanie najmniejszej wspólnej wielokrotności metodą pokazaną w przykładzie 1 może być uciążliwe. Dlatego zwykle wykorzystujemy w tym celu **rozkłady na czynniki pierwsze**.

Przykład 2

Rozważymy kilka przykładów:

$NWW(2, 5) = 2 \cdot 5 = 10$, bo 10 to najmniejsza liczba podzielna przez 2 i 5.

$NWW(2, 5, 3) = 2 \cdot 5 \cdot 3 = 30$, bo 30 to najmniejsza liczba podzielna przez 2, 5 i 3.

$NWW(2^3, 5^2) = 2^3 \cdot 5^2 = 200$, bo 200 to najmniejsza liczba podzielna przez 2^3 i 5^2 .

$NWW(2^3 \cdot 5^4, 2^4 \cdot 5^2) = 2^4 \cdot 5^4 = 10000$, bo 10000 to najmniejsza liczba podzielna przez $2^3 \cdot 5^4$ i $2^4 \cdot 5^2$.

$NWW(2^3 \cdot 5^4 \cdot 7^2, 2^4 \cdot 3^2 \cdot 5^2) = 2^4 \cdot 5^4 \cdot 7^2 \cdot 3^2$, bo $2^4 \cdot 5^4 \cdot 7^2 \cdot 3^2$ to najmniejsza liczba podzielna przez $2^3 \cdot 5^4 \cdot 7^2$ i $2^4 \cdot 3^2 \cdot 5^2$.

Zwróć uwagę, że rozkład na czynniki pierwsze najmniejszej wspólnej wielokrotności liczb a i b zawiera tylko i wyłącznie liczby pierwsze pochodzące z rozkładów liczb a i b .

Ponadto [najmniejsza wspólna wielokrotność](#) liczb, które są względnie pierwsze, jest równa ich iloczynowi.

Przykład 3

Wyznamy najmniejszą wspólną wielokrotność liczb 2250 i 945.

Zacniemy od rozkładu obu liczb na czynniki pierwsze:

| | | | |
|------|---|-----|---|
| 2250 | 2 | 945 | 3 |
| 1125 | 3 | 315 | 3 |
| 375 | 3 | 105 | 3 |
| 125 | 5 | 35 | 5 |
| 25 | 5 | 7 | 7 |
| 5 | 5 | 1 | |
| 1 | | | |

Zatem $2250 = 2 \cdot 3^2 \cdot 5^3$ oraz $945 = 3^3 \cdot 5 \cdot 7$.

Aby liczba dzieliła się przez 2250, musi dzielić się przez 2, drugą potęgę liczby 3 i trzecią potęgę liczby 5.

Aby liczba dzieliła się przez 945, musi dzielić się przez 5, 7 i trzecią potęgę liczby 3

.

Najmniejsza liczba podzielna przez 2250 i 945 to $2 \cdot 3^3 \cdot 5^3 \cdot 7 = 47250$.

Zatem $NWW(2250, 945) = 47250$.

Zauważmy, że aby wyznaczyć najmniejszą wspólną wielokrotność dwóch liczb, wystarczy rozłożyć obie na czynniki pierwsze, a następnie pomnożyć wszystkie czynniki tworzące rozkład jednej z rozważanych liczb przez te czynniki z rozkładu drugiej, których brakuje w rozkładzie tej pierwszej.

Przykład 4

Wyznamy najmniejszą wspólną wielokrotność liczb 18, 75 oraz 35.

Zauważmy, że:

$$\begin{array}{c|c} 18 & 2 \\ \hline 9 & 3 \\ 3 & 3 \\ 1 & \end{array} \quad \begin{array}{c|c} 75 & 3 \\ \hline 25 & 5 \\ 5 & 5 \\ 1 & \end{array} \quad \begin{array}{c|c} 35 & 7 \\ \hline 5 & 5 \\ 1 & \end{array}$$

Aby liczba dzieliła się przez 18, musi dzielić się przez 2 i drugą potęgę liczby 3.

Aby liczba dzieliła się przez 75, musi dzielić się przez 3 i drugą potęgę liczby 5.

Aby liczba dzieliła się przez 35, musi dzielić się przez 7 i 5.

Najmniejsza liczba podzielna przez 18, 75 i 35 to iloczyn liczby 2, drugiej potęgi liczby 3, drugiej potęgi liczby 5 i liczby 7.

Zatem $NWW(18, 75, 35) = 2 \cdot 3^2 \cdot 5^2 \cdot 7 = 3150$.

Rozważmy liczby naturalne dodatnie a i b . Każdą z nich można zapisać jako iloczyn ich największego wspólnego dzielnika oraz pewnej liczby naturalnej.

$$\text{Zatem: } a = k \cdot d \text{ i } b = m \cdot d$$

gdzie:

k i m – są liczbami naturalnymi, zaś $d = NWD(a, b)$.

Zauważmy, że liczby k i m są względnie pierwsze (bo gdyby k i m miały dzielnik p większy od 1, to wówczas $NWD(a, b) = d \cdot p > d$).

Wynika stąd, że $NWW(a, b) = k \cdot d \cdot m$. Jeśli pomnożymy obie strony powyższej równości przez d , otrzymujemy $d \cdot NWW(a, b) = k \cdot d \cdot m \cdot d$, czyli $NWD(a, b) \cdot NWW(a, b) = a \cdot b$.

Bardzo często stosowaną praktyką jest wyznaczanie [największego wspólnego dzielnika](#) dwóch liczb za pomocą algorytmu Euklidesa, a następnie obliczanie najmniejszej wspólnej wielokrotności z przekształconej postaci ostatniej równości:

$$NWW(a, b) = \frac{a \cdot b}{NWD(a, b)}$$

Przykład 5

Obliczymy $NWW(225, 420)$ korzystając ze wzoru $NWW(a, b) = \frac{a \cdot b}{NWD(a, b)}$.

Najpierw zastosujemy algorytm Euklidesa, aby obliczyć $NWD(225, 420)$:

$$420 = 1 \cdot 225 + 195$$

$$225 = 1 \cdot 195 + 30$$

$$195 = 6 \cdot 30 + 15$$

$$30 = 2 \cdot 15 + 0$$

Zatem $NWD(225, 420) = 15$.

Stąd $NWW(225, 420) = \frac{225 \cdot 420}{15} = 6300$.

Przykład 6

Udowodnimy, że wzór $NWD(a, b, c) \cdot NWW(a, b, c) = a \cdot b \cdot c$ nie jest prawdziwy dla dowolnych liczb naturalnych a, b, c .

Rozważmy liczby 6, 8 i 10.

Wówczas łatwo sprawdzić, że $NWD(6, 8, 10) = NWD(3 \cdot 2, 2^3, 2 \cdot 5) = 2$ oraz $NWW(6, 8, 10) = NWW(3 \cdot 2, 2^3, 2 \cdot 5) = 3 \cdot 2 \cdot 2^2 \cdot 5 = 120$.

Wówczas $NWD(6, 8, 10) \cdot NWW(6, 8, 10) = 2 \cdot 120 = 240$, zaś $6 \cdot 8 \cdot 10 = 480$,

zatem $NWD(6, 8, 10) \cdot NWW(6, 8, 10) \neq 6 \cdot 8 \cdot 10$.

Jeśli chcemy obliczyć [najmniejszą wspólną wielokrotność](#) trzech liczb naturalnych, możemy najpierw wyznaczyć najmniejszą wspólną wielokrotność w dwóch spośród trzech podanych liczb, a następnie najmniejszą wspólną wielokrotność liczby w i trzeciej z rozważanych liczb. Innymi słowy zachodzi zależność:

$$NWW(a, b, c) = NWW(a, NWW(b, c))$$

Słownik

najmniejsza wspólna wielokrotność

najmniejszą wspólną wielokrotnością dodatnich liczb naturalnych a i b nazywamy najmniejszą dodatnią liczbę naturalną, która jest podzielna przez a i przez b

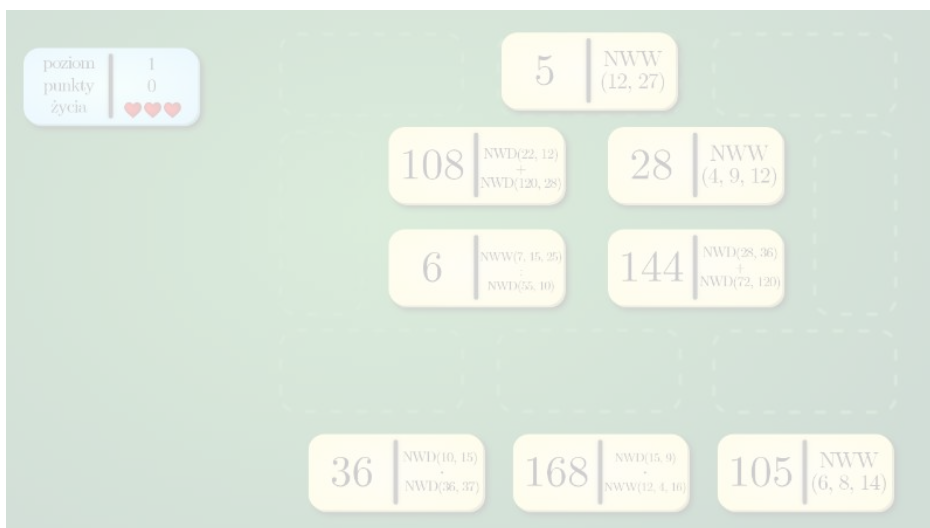
największy wspólny dzielnik

największym wspólnym dzielnikiem liczb naturalnych a i b nazywamy największą liczbę naturalną dodatnią, która dzieli liczbę a i liczbę b

Gra edukacyjna

Polecenie 1

Ułóż domino.






Zasób interaktywny dostępny pod adresem <https://zpe.gov.pl/a/Dpv6IR8nE>

Polecenie 2

Stwórz sześć kostek domina, na których znajdą się przykłady dotyczące największego wspólnego dzielnika i najmniejszej wspólnej wielokrotności liczb naturalnych. Daj swoje domino do ułożenia koledze z klasy.

Sprawdź się

Pokaż ćwiczenia:   

Ćwiczenie 1



Wyznacz najmniejszą wspólną wielokrotność dla podanych par liczb.

a)

$$\begin{array}{r|l} 30 & 2 \\ 15 & 3 \\ 5 & 5 \\ 1 & \end{array} \qquad \begin{array}{r|l} 42 & 2 \\ 21 & 3 \\ 7 & 7 \\ 1 & \end{array}$$

b)

$$\begin{array}{r|l} 84 & 2 \\ 42 & 2 \\ 21 & 3 \\ 7 & 7 \\ 1 & \end{array} \qquad \begin{array}{r|l} 30 & 2 \\ 15 & 3 \\ 5 & 5 \\ 1 & \end{array}$$

c)

126 | 2
63 | 3
21 | 3
7 | 7
1

105 | 3
35 | 5
7 | 7
1

Ćwiczenie 2



Wyznacz najmniejszą wspólną wielokrotność dla podanych zestawów liczb.

a)

$$\begin{array}{r|l} 196 & 2 \\ 98 & 2 \\ 49 & 7 \\ 7 & 7 \\ 1 & \end{array} \quad \begin{array}{r|l} 30 & 2 \\ 15 & 3 \\ 5 & 5 \\ 1 & \end{array} \quad \begin{array}{r|l} 42 & 2 \\ 21 & 3 \\ 7 & 7 \\ 1 & \end{array}$$

b)

$$\begin{array}{r|l} 105 & 3 \\ 35 & 5 \\ 7 & 7 \\ 1 & \end{array} \quad \begin{array}{r|l} 84 & 2 \\ 42 & 2 \\ 21 & 3 \\ 7 & 7 \\ 1 & \end{array} \quad \begin{array}{r|l} 126 & 2 \\ 63 & 3 \\ 21 & 3 \\ 7 & 7 \\ 1 & \end{array}$$

Ćwiczenie 3



Ćwiczenie 4



Ćwiczenie 5



Wykorzystując zależność między największym wspólnym dzielnikiem i najmniejszą wspólną wielokrotnością dwóch liczb naturalnych oraz algorytm Euklidesa, wyznacz najmniejszą wspólną wielokrotność dla podanych par liczb.

a) 96 i 122

b) 88 i 120

Ćwiczenie 6



Ćwiczenie 7



Ćwiczenie 8



Najmniejsza wspólna wielokrotność dwóch liczb naturalnych jest równa 432, zaś ich największy wspólny dzielnik to 24.

Wyznacz te liczby.

Dla nauczyciela

Autor: Sebastian Guz

Przedmiot: Matematyka

Temat: Najmniejsza wspólna wielokrotność

Grupa docelowa:

Szkoła ponadpodstawowa, liceum ogólnokształcące, technikum, zakres rozszerzony

Podstawa programowa:

Treści nauczania – wymagania szczegółowe:

I. Liczby rzeczywiste. Zakres podstawowy. Uczeń:

2) przeprowadza proste dowody dotyczące podzielności liczb całkowitych i reszt z dzielenia nie trudniejsze niż: a) dowód podzielności przez 24 iloczynu czterech kolejnych liczb naturalnych, b) dowód własności: jeśli liczba przy dzieleniu przez 5 daje resztę 3, to jej trzecia potęga przy dzieleniu przez 5 daje resztę 2;

Kształtowane kompetencje kluczowe:

- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii.

Cele operacyjne (językiem ucznia):

- Wyznaczysz najmniejszą wspólną wielokrotność liczb naturalnych.
- Wykorzystasz zależność między najmniejszą wspólną wielokrotnością, a największym wspólnym dzielnikiem dwóch liczb naturalnych.

Strategie nauczania:

- strategia asocjacyjna;
- strategia problemowa.

Metody i techniki nauczania:

- odwrócona klasa;
- ekspozycja;
- dyskusja.

Formy pracy:

- praca indywidualna;
- praca w parach;
- praca w grupach;
- praca całego zespołu klasowego.

Środki dydaktyczne:

- komputery z głośnikami, słuchawkami i dostępem do internetu;
- zasoby multimedialne zawarte w e-materiale;
- tablica interaktywna/tablica, pisak/kreda;
- rzutnik multimedialny.

Przebieg lekcji

Przed lekcją:

1. Nauczyciel prosi uczniów o zapoznanie się z zagadnieniami, które będą poruszane podczas lekcji.

Faza wstępna:

1. Przedstawienie uczniom tematu: „Najmniejsza wspólna wielokrotność” oraz celów lekcji, a następnie określenie kryteriów sukcesu.

Faza realizacyjna:

1. Nauczyciel czyta polecenie numer 1 - „Ułóż domino.” z sekcji „Gra edukacyjna”. Uczniowie zapoznają się z treścią materiału, następnie na forum klasy wspólnie wyjaśniają ewentualne wątpliwości.
2. Wybrani uczniowie wykonują ćwiczenia nr 1-2 na forum klasy. Nauczyciel sprawdza poprawność ich wykonania, omawiając je wraz z uczniami na bieżąco.
3. Kolejne ćwiczenia (numer 3, 4 i 5) uczniowie wykonują w parach. Następnie konsultują swoje rozwiązania z inną parą uczniów i ustalają jedną wersję odpowiedzi.
4. Uczniowie wykonują ćwiczenia interaktywne 6-8 z sekcji „Sprawdź się”. Wyniki pracy komentowane są przez nauczyciela po ich zakończeniu.

Faza podsumowująca:

1. Omówienie ewentualnych problemów z rozwiązaniem ćwiczeń z sekcji „Sprawdź się”.

Praca domowa:

1. Uczniowie opracowują FAQ (minimum 3 pytania i odpowiedzi prezentujące przykład i rozwiązanie) do tematu lekcji („Najmniejsza wspólna wielokrotność”).

Materiały pomocnicze:

[Wielokrotności i dzielniki liczb naturalnych](#)

Wskazówki metodyczne:

- Medium w sekcji „Gra edukacyjna” można potraktować jako zadania domowe dotyczące analizy problemu w temacie „Najmniejsza wspólna wielokrotność”.